Lietas Nr. C33435512
Lietas arhīva Nr. C-1823-13/7

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2013.gada 11.decembrī

Rīgas rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese I. Bāliņa

ar sekretāri A.Soku

piedaloties prasītāja pārstāvei /pers. C/ un atbildētājai /pers. D/, /pers. E/ pārstāvim /pers. G/,

izskatīja atklātā tiesas sēdē 2013.gada 27.novembrī civillietu AS „Latvijas Gāze" prasībā pret /pers. D/, /pers.F/un /pers. E/ par parāda piedziņu un

konstatēja:

2012.gada 18.jūlijā prasītāja AS „Latvijas Gāze" (turpmāk arī prasītāja) cēlusi tiesā prasību pret /pers. D/,/pers.F/un /pers. E/ (turpmāk arī atbildētāji) par parāda piedziņu.

Prasībā norāda, ka gazificētajā objektā /adrese/, izlietota dabasgāze, par ko nav veikta pilnīga samaksa.

2003.gada 27.maijā starp prasītāju un atbildētāju /pers. D/ noslēgts līgums par dabasgāzes piegādi dzīvokļa īpašniekam (īrniekam) Nr.33-481323 par dabasgāzes piegādi objektā. Līguma 2.1.1.puntks paredz dabasgāzes lietotāja saistību veikt samaksu par izlietoto dabasgāzi 20 dienu laikā pēc katra kārtējā norēķinu perioda (mēneša) beigām.

Saskaņā ar atbildētājas /pers. D/ un ēkas īpašnieces /pers. E/ sniegtajām ziņām objektā no 2007.gada 31.jūlija dzīvo īrnieks – atbildētājs , pamatojoties uz dzīvojamās telpas īres līgumu. Atbildētāja /pers. D/ objektā nedzīvo.

Ministru kabineta 2008.gada 16.decembra noteikumu Nr.1048 "dabasgāzes piegādes un lietošanas noteikumi" 76.punkts paredz – ja mājsaimniecības lietotājs ir gazificētā objekta īrnieks, par šo noteikumu 36.punktā minēto prasību ievērošanu (samaksas veikšanu) ir atbildīgs gan lietotājs, gan objekta īpašnieks; noteikumu 94.5.punkts noteic ēkas īpašnieka pienākumu informēt sistēmas operatoru par objekta iznomāšanu.

Mainoties objekta īrniekiem, atbildētāja /pers. D/ netika lūgusi izbeigt līguma darbību un īrnieku maiņas rezultātā nav zināmi skaitītāja rādījumi, savukārt norādītais jaunais īrnieks – atbildētājs /pers.F/ lietojis dabasgāzi objektā, nenoslēdzot par to attiecīgu līgumu ar prasītāju, kā arī ievērojot to, ka prasītāja rīcībā nav informācijas par ēkas īpašnieces /pers. E/ un /pers.F/ vienošanos (īres līgums) par atbildību par izlietotās dabasgāzes samaksu objektā (Ministru kabineta 2006.gada 12.decembra noteikumu "Kārtība, kādā dzīvojamās telpas īrnieks un izīrētājs norēķinās ar pakalpojumu sniedzēju par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu" 2.1.punkts: dzīvojamās telpu īres līgumā izīrētājs ar īrnieku vienojas, par kuriem pakalpojumiem īrnieks norēķinās patstāvīgi un par kuriem – ar izīrētāja starpniecību), līdz ar ko prasītājs lūdz piedzīt neveikto samaksu no visiem trim atbildētājiem solidāri.

Periodā no 2008.gada 30.septembra līdz 2011.gada 25.maijam objektā izlietota dabasgāze no skaitītāja rādījuma 340 līdz 1170 (2011.gada 25.maija dabasgāzes padeve objektā pārtraukta, fiksēts dabasgāzes patēriņa skaitītāja rādījums – 1170), līdz ar ko par šajā laika posmā izlietoto dabasgāzi maksājumi bija jāveic Ls 397,21 apmērā, par periodu samaksāts Ls 7,06, nesamaksātais parāds ir Ls 390,15.

Par kavējumu aprēķināti nokavējuma procenti Ls 59,04 apmērā par periodu no 2010.gada 1.janvāra līdz 2011.gada 25.maijam – 0,15% no kavētās maksājuma kopsummas saskaņā ar Ministru kabineta 2008.gada 16.decembra noteikumu Nr.1048 "Dabasgāzes piegādes un lietošanas noteikumi" 65.punktu (procentu aprēķināšana piesaistīta dabasgāzes patēriņa periodu pārskatu sastādīšanai).

Prasītāja izdevumi par atgādinājumu/brīdinājumu nosūtīšanu aprēķināti Ls 0,8, ko prasītājs lūdz piedzīt saskaņā ar 2009.gada 6.janvāra apstiprinātās Norēķinu kārtības par dabasgāzi mājsaimniecības lietotājiem 8.punktu.

Kopējā prasības summa – Ls 449,99.

Atbildētājiem sūtītās pretenzijas, tajā skaitā 2011.gada 20.jūnijā- /pers. D/, 29.jūlijā- /pers. F/, 2011.gada 17.oktobrī- /pers. E/.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un Ministru kabineta 2008.gada 16.decembra noteikumu Nr.1048 "Dabasgāzes piegādes lietošanas noteikumi" 36., 65., 72., 76., 90.1.punkts, Civillikuma 1488., 1587., 1674., Ministru kabineta 2006.gada 12.decembra noteikumu "Kārtībā, kādā dzīvojamās telpas īrnieks un izīrētājs norēķinās ar pakalpojumu sniedzēju par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu" 2.1.punkts, prasītāja lūdz piedzīt solidāri no atbildētājiem prasītājas labā parādu Ls 449,99 apmērā; tiesāšanās izdevumus; atzīt prasītāja tiesības par periodu no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājiem likumiskos 6% gadā no piespriestās summas.

2012.gada 21.augustā Rīgas rajona tiesā saņemti /pers. E/ paskaidrojumi, kuros prasību neatzīst.

Paskaidrojumos norādīts, ka atbildētāja uzskata, ka atbildīga par dabasgāzes parādu ir bijusī īrniece /pers. D/, ar kuru prasītājam bija noslēgts līgums par dabasgāzes piegādi objektā. Minētais pamatots ar faktiem, ka /pers. D/ ierosināja izbeigt savu īres līgumu ar atbildētāju, un pieaicināja jaunu īrnieku /pers.F/, tāpat nav zināms, cik dabasgāzi iztērēja, kurš no īrniekiem. /pers. D/ nav izbeigusi savas līgumsaistības ar prasītāju.

Atbildētāja /pers. E/ ir sazinājusies ar prasītāju, sniedzot tiem nepieciešamo informāciju, un uzskata, ka prasītājam vajadzēja atslēgt savlaicīgi dabasgāzes piegādi, ja bija konstatēts parāds. Turklāt vienīgais gadījums, kad par parādu atbild pati īpašniece ir noteikts likumā "Par dzīvojamo telpu īri" 11.3.punktā, kas nav konkrētajā situācijā.

2012.gada 28.augustā Rīgas rajona tiesā saņemti /pers. D/ paskaidrojumi, kuros prasību neatzīst.

Paskaidrojumos norādīts, ka atbildētāja minētajā objektā nedzīvo kopš 2007.gada 31.jūlija, un tika noslēgts starp objektā īpašnieku un īrnieku /pers.F/jauns īres līgums. Attiecīgi par minēto laika posmu gāzi ir iztērējis jaunais īrnieks.

Atbildētājs /pers. F/ rakstveida paskaidrojumu nav sniedzis.

Uz tiesas sēdi atbildētājs nav ieradies, nav informējis par neierašanās iemesliem. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu ja uz tiesas sēdi nav ieradies kāds no lietas dalībniekiem, tiesa uzsāk lietas izskatīšanu, ja vien saskaņā ar šā likuma 209. vai 210.pantu nav pamats to atlikt.

Ņemot vērā to, ka tiesas sūtījumi uz atbildētāja deklarēto adresi tiek atgriezti ar Latvijas Pasta atzīmi „Beidzies glabāšanas laiks", tiesa aicināja atbildētāju saskaņā ar Civilprocesa likuma 59.panta pirmo daļu- atbildētājs, kura dzīvesvieta nav zināma vai kuru nevar sastapt dzīvesvietā, aicināms uz tiesu ar publikāciju laikrakstā „Latvijas Vēstnesis".

Kā tas ir redzams no lietas materiāliem pievienotās laikraksta „Latvijas Vēstnesis" sniegtās informācijas, tad laidienā nr.199 2013.gada 11.oktobrī ir publicēts aicinājums atbildētājam ierasties uz tiesas sēdi 2013.gada 27.novembrī Rīgas rajona tiesā. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 59.panta ceturto daļu tiesa var izskatīt lietu bez atbildētāja piedalīšanās, ja pagājis ne mazāk kā viens mēnesis no aicinājuma publikācijas dienas laikrakstā „Latvijas Vēstnesis".

Tiesa konstatē, ka no publikācijas dienas līdz lietas izskatīšanas dienai ir pagājis vairāk kā mēnesis, tādējādi atzīst par iespējamu izskatīt lietu bez atbildētāja klātbūtnes.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu, ja uz tiesas sēdi nav ieradies, kāds no lietas dalībniekiem, tiesa uzsāk lietas izskatīšanu, ja vien saskaņā ar šā likuma 209. vai 210. pantu nav pamats to atlikt.

AS „Latvijas Gāze" pilnvarotā pārstāve /pers. C/ tiesas sēdē prasību uzturēja pilnā apmērā. Kā jau norādīts prasības pieteikumā ir izlietota dabas gāze, bet par to nav veikta samaksa. Līgums ir bijis slēgts 2003.gada 7.maijā ar atbildētāju /pers. D/. Šis līgums paredz noteiktu kārtību, kādā to izbeidz. Atbildētāja /pers. D/ parāda rašanās periodā nebija lūgusi izbeigt līguma darbību prasītājam. Brīdī, kad prasītājs sāka veikt parāda atgūšanas darbības, tad tika saņemta informācija gan no īpašnieka, gan no /pers. D/, ka faktiski šajās telpās parāda rašanās periodā ir dzīvojis /pers.F/, kurš ar mums dabas gāzes līgumu nav noslēdzis. Tā kā atbildētāja /pers. D/ nebija lūgusi izbeigt līgumu, savukārt, /pers. F/ līgumu nebija noslēdzis, tad faktiskais dabas gāzes izlietotājs ir viņš. Prasītājs cēla prasību pret abām personām, savā ziņā ar cerībām, ka kāda no pusēm uzņemsies šo atbildību, pēc taisnīguma apziņas. Tā kā arī īpašnieks ir atbildīgs par īpašumu, tad arī īpašnieks tika pievienots. Parāds ir veidojies par periodu no 2008.gada 30.septembra līdz 2011.gada 25.maijam. Ir fiksēti skatītāja rādījumi līdz kuriem ir izlietota gāze un gāze ir atslēgta. Ir aprēķināts nesamaksātais parāds, kas saskaņā ar parāda aprēķinu un nokavējuma procentiem sastāda Ls 449,99. Ievērojot to, ka prasītājs nespēj nodalīt šos periodus, kad kāds faktiski ir sācis lietot vai beidzis lietot gāzi, tad prasītājs lūdz viņu piedzīt solidāri. No /pers. D/ prasām piedzīt parādu, jo prasītājam ar viņu ir līgumattiecības. Prasītājs cenšas nāk pretim līgumslēdzējiem, prasībā arī klāt pieliekam faktiskos lietotājus. Tiesu praksē ir arī gadījumi, kad lietotāji atnāk un atzīst prasību. Solidārā atbildība rodas no tā, ka prasītājs nespēj nodalīt šo te parādu. Viss loģiskāk būtu, ja pastāvētu izslēdzošā prasība, bet tādas Latvijā diemžēl nav.

Tiesas sēdē atbildētājas /pers. E/ pārstāvis prasību neatzīst, un paskaidro, ka ir bijušie ēkas īpašnieki. Pārstāvis tieši bijis šīs ēkas pārvaldnieks. Latvijas gāze pamato prasību ar Ministru kabineta noteikumiem Nr.1048 un ar to uzreiz cēlās jautājums par to, ja runa ir par to līgumu, kas ir noslēgts 2007.gadā, kā tad tas attiecas uz Civillikumu, kurš nosaka, ka attiecības apspriežamas pēc likumiem, kas bijuši spēkā brīdī, kad radušās attiecības. Tāda pamatošana neatbilst likuma prasībām. Runājot par solidāro atbildību. Pēc likuma solidārā atbildība nodibināma, kad izpildījuma priekšmets ir nedalāms. Ņemt vērā, ka līgums par dabas gāzes piegādi ir noslēgts ar īrnieku un ir tiešais atbildētājs ar to. Neredz nekādu pamatu piemērot šo pantu un teikt, ka ir solidārā atbildība. Uzskata, ka šis strīds ir starp /pers. D/ un AS "Latvijas Gāzi", jo ir spēkā esošs līgums par dabas gāzes piegādi, šo līgumu var izbeigt pusēm vienojoties vai atslēdzot gāzi samaksājot par to. Nezin, kas reāli lietoja šo gāzi. /pers. F/ dzīvoja šajā īpašumā, bet nav skaidrs, kas šo gāzi lietoja, jo ir tikai divi akti par gāzes pārbaudi. 2007.gada 31.jūlijā šajā īpašumā dzīvoja /pers.A/. Nav nekādu pierādījumu, kāds patēriņš tika izlietots konkrētā termiņā. Īres līgums bija noslēgts. Šo līgumu slēdza /pers. D/, kura griezās pie objekta pārvaldnieka un teica, ka viņa grib atstāt šo dzīvokli un saņemt kompensāciju par īres līguma pazaudēšanu. Viņa pati atrada šo personu /pers.F/. Lietā ir līgums ar /pers. D/ ar viņas pašrocīgu ierakstu. Lietai ir pievienots arī īres līgums ar /pers. D/, kur viņa min, ka šis līgums ir jāpārslēdz ar /pers.F/. Vienošanās ar gāzi nebija īpašnieka pienākums. Par gāzi norēķinās tādā kārtībā, kā nosaka AS "Latvijas Gāzi". Vai nu pats īrnieks noslēdz līgumu, vai arī mājas īpašnieks noslēdz līgumu un norēķinos ar gāzi. Puses vienojās līgumā, ka par elektrību un

gāzi maksās pats īrnieks /pers.F/. Tam pierādījums ir rēķins, ko tikko iesniedza tiesai. Īrnieks ir atbildīgs par pakalpojumu samaksu noteiktos termiņos, bet izīrētājs par norēķinu ar pakalpojumu sniegšanu. Latvijas gāzei bija jāpiemēro nevis MK Nr.1048.noteikumi, bet MK noteikumi Nr.23 no 22.janvāra 1998.gadā, kuri bija spēkā līdz 2008.gada 15.februārim. Šajos MK Nr.23.noteikumos ir rakstīts pavisam kaut kas cits. Ar gāzi nav slēguši nekādu līgumu. Uzskata, ka jāatbild ir /pers. D/ un viņa var izvirzīt savus iebildumus pret /pers.F/. Latvijas gāze nav izdarījusi neko, lai laicīgu izbeigtu līgumu.

Tiesas sēdē atbildētāja /pers. D/ prasību neatzīst, jo nedzīvo šajā adresē no 2007.gada, un nav bijusi klāt arī pie gāzes atslēgšanas, lai varētu šo summu apstiprināt. Divu gadu laikā šo summu sakāpināja līdz Ls 400,00 gandrīz. Kad saņēma pēc deklarētās dzīves vietas izziņu no Latvijas gāzes, tad devās uz uzņēmumu ar iesniegumu pārtraukt līgumu, bet viņi liedz man šo iespēju, jo sakarā ar parādu šo līgumu nevarot pārtraukt.

Noklausījusies prasītāja pārstāves un atbildētāju paskaidrojumus un pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa paredz, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Savukārt Civilprocesa likuma 97.panta pirmā daļa paredz, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājiem solidāri prasītāja labā Ls 449,99 (galvenais parāds Ls 390,95, nokavējuma procenti Ls 59,04).

Lietā nav strīds, ka gazificētajā objektā /adrese/, izlietota dabasgāze, par ko nav veikta pilnīga samaksa.

Savukārt lietā pastāv strīds par atbildētāju, kurš ir atbildīgs par parāda samaksu, un kurš ir izlietojis minēto gāzi objektā.

Saskaņā ar Civillikuma 1670.pantu par nedalītu jeb solidāru prasījums vai saistība atzīstama tad, kad no vairākiem kreditoriem katrs var prasīt visu priekšmetu, vai kad no vairākiem parādniekiem katram ir pienākums visu izpildīt, pie kam tomēr priekšmetu var prasīt un tas jāizpilda tikai vienu reizi. Šīs tiesību normas izpratnē nedalīta jeb solidāra saistība ir tāda saistība, kuru izpildīt pilnā apjomā ir pienākums katram no vairākiem parādniekiem, bet tikai vienu reizi.

Civillikuma 1670. pantā ir noteikts, ka par nedalītu jeb solidāru prasījums vai saistība atzīstami tad, kad no vairākiem parādniekiem katram ir pienākums visu izpildīt.

Civillikuma 1672.pants nosaka, ka solidāras saistības nodibina ar līgumu, testamentu vai likumu. Savukārt, Civillikuma 1674.pants nosaka, ka pēc likuma solidāra saistība nodibinās, kad izpildījuma priekšmets ir nedalāms, un proti, kad tas ir vai nu kāda darbība, vai bezdarbība, tāpat arī kad kāda lieta vairākām personām kopīgi uzticēta glabājumā, patapināta, izīrēta vai ieķīlāta.

Tiesa konstatē, ka atbildētāji nav uzņēmušies solidāru saistību, bet likums solidāru atbildību nodibina tikai tad, kad izpildījuma priekšmets ir nedalāms (Civillikuma 1674.pants), un ņemot vērā, ka pats par sevi naudas prasījums – parāds nevar tikt uztverts par nedalāmu priekšmetu, tiesa secina, ka solidāra atbildība konkrētajā gadījumā pēc likuma netiek nodibināta.

No lietas materiāliem redzams un kas apstiprinās arī tiesas sēdē, ka starp lietas dalībniekiem nav noslēgts līgums vai sastādīts testaments, kas paredz solidāru atbildību. Līdz ar to nav izpildījies solidārās atbildības izpildījuma nedalāmības priekšnoteikums.

Prasītāja norādītais Ministru kabineta 2008.gada 16.decembra noteikumu Nr.1048 "Dabasgāzes piegādes un lietošanas noteikumi" 76.punkts noteic, ja mājsaimniecības lietotājs ir gazificētā objekta īrnieks, par šo noteikumu 36.punktā minēto prasību ievērošanu (samaksas veikšanu) ir atbildīgs gan lietotājs, gan objekta īpašnieks.

Savukārt Ministru kabineta 2006.gada 12.decembra noteikumu "Kārtībā, kādā dzīvojamās telpas īrnieks un izīrētājs norēķinās ar pakalpojumu sniedzēju par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu" 2.1.punkts noteic, ka saņemto pakalpojumu samaksas kārtību un termiņus nosaka dzīvojamo telpu īres līgumā, ievērojot normatīvo aktu prasības dzīvojamo telpu īres līgumā izīrētājs ar īrnieku vienojas, par kuriem pakalpojumiem īrnieks norēķinās patstāvīgi un par kuriem - ar izīrētāja starpniecību, ievērojot noteiktos termiņus.

Tādējādi tiesa uzskata, ka minētās normas ir tulkojamas kopsakarā, kas nozīmē, ka tiesa nekonstatē, ka likumā būtu paredzēta solidāra atbildība par dabasgāzes parādu, savukārt normatīvajos aktos ir paredzēta kārtībā, kādā personas norēķinās par gāzi gadījumā, ja īpašumā dzīvo īrnieks, ar kuru ir noslēgts dzīvojamās telpas īres līgums.

No lietas materiāliem redzams, ka 2003.gada 27.maijā starp prasītāju un atbildētāju /pers. D/ noslēgts līgums par dabasgāzes piegādi objektā, /adrese/. Minētais līgums nav izbeigts. (lietas lapa 11) Minētais līgums ar /pers. D/ slēgts kā ar /adrese/ īrnieci.

Lietā nav strīda, ka /pers. D/ nedzīvo minētajā objektā no 2007.gada 31.jūlija.

Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse. Prasītājs uz minēto faktu atsaucas prasības pieteikumā (lietas lapa 7), kā arī tiesas sēdē neapstrīd.

Lietā nav strīda, ka laika periodā no 2008.gada 30.septembra līdz 2011.gada 25.maijam dzīvojamās mājas īpašniece bija /pers. E/. (lietas lapa 18-20)

Tāpat no lietas materiāliem redzams, ka 2007.gada 31.jūlijā objekta īpašniece noslēgusi dzīvojamās telpu īres īgumu ar īrnieku /pers.F/, saskaņā ar kuru objekta īpašniece nodot un īrnieks pieņem lietošanā par samaksu dzīvokli Nr/adrese/, Rīgā. Līgums noslēgts uz laiku līdz 2012.gada 1.novembrim. Līgums ir spēkā un nav apstrīdēts. Tiesā nav celtas prasības par līguma spēkā neesamību.

Atbilstoši līguma 2.1.punktam īrnieks apņēmās maksāt īres maksu, un punktā noteikts, ka šajā maksā neietilpst maksa par komunālajiem pakalpojumiem, patērēto elektroenerģiju un gāzi.

Tādējādi lietā nav strīda, ka dzīvokļa īpašnieks bija vienojies ar īrnieku /pers.F/kā dzīvokļa lietotāju, ka īrnieks veiks patstāvīgi samaksu par izlietoto gāzi.

No lietas materiāliem redzams, ka 2011.gada 25.maijā prasītājs sastādījis aktu par norēķinu uzskaites mēraparāta vai dabasgāzes patēriņa skaitītāja un gāzes iekārtu atvienošanu vai demontāžu, minēto aktu parakstījis lietotājs /pers.F/. (lietas lapa 12)

No lietas materiāliem redzams, ka dzīvokļa īpašniece 2011.gada 21.jūlijā sastādījusi izziņu, kur norāda, ka sakarā ar /pers. D/ īres līgums dzīvojamās telpas /adrese/, pārslēgts uz /pers.F/vārdu 2007.gada 31. jūlijā. Kopš 2007.gada /pers. S//adrese/ nedzīvo.

Civillikuma 2107.pants noteic, ka ar piegādes līgumu viena puse (piegādātājs) uzņemas piegādāt otrai (pasūtītājam) noteikto lietu par zināmu cenu.

No minētajiem pierādījumiem lietā tiesa konstatē, lai arī prasītājai un atbildētājai /pers. D/, ir noslēgts līgums, viņa nav atzīstama par lietotāju - īrnieci laika periodā no 2008.gada 30.septembra līdz 2011.gada 25.maijam, jo minētais apstiprinās ar lietā esošajiem pierādījumiem. Tāpat tiesa nevar nokonstatēt, ka atbildētāja /pers. D/ būtu saņēmusi gāzi minētajā objektā parāda rašanās periodā.

Tāpat tiesa atzīst, ka faktiskais gāzes pakalpojuma lietotājs ir/pers.F/, kas lietā nav apstrīdēts.

Atbildētājs /pers. F/ nav apstrīdējis, ka prasības pieteikumā norādītajā periodā saņēma dabasgāzi objektā, kur nekustamajam īpašumam pieslēgts prasītājai piederošais gāzes vads.

Likuma par dzīvojamo telpu īri 2.pants noteic, ka dzīvojamās telpas īre ir dzīvojamās telpas lietošanas tiesību nodošana citai personai par maksu. Dzīvojamās telpas lietošanas tiesības citai personai var nodot dzīvojamās telpas īpašnieks, valdītājs, kā arī pašvaldība, ja tā atbilstoši likumam "Par palīdzību dzīvokļa jautājumu risināšanā" uz likumīga pamata ieguvusi attiecīgo dzīvojamo telpu lietojumā.

Likuma 5.pants noteic, ka dzīvojamās telpas īres līgumu slēdz rakstveidā izīrētājs un īrnieks. Likuma 11.^{3} pants noteic, ka dzīvojamās telpas īres līgumā nosakāmi tie pakalpojumu veidi, kurus dzīvojamās telpas lietošanas laikā saņem īrnieks:

1) pamatpakalpojumi, kuri ir nesaraujami saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu (apkure, aukstais ūdens, kanalizācija un sadzīves atkritumu izvešana); 2) papildpakalpojumi, par kuru sniegšanu izīrētājs un īrnieks vienojušies dzīvojamās telpas īres līgumā (karstais ūdens, gāze, elektrība, garāža, autostāvvieta u.c.) un no kuriem īrnieks var atteikties, divas nedēļas iepriekš rakstveidā brīdinot izīrētāju.

Uz minētā likuma par dzīvojamo telpu īri izdoto Ministru kabineta 2006.gada 12.decembra noteikumu "Kārtība, kādā dzīvojamās telpas īrnieks un izīrētājs norēķinās ar pakalpojumu sniedzēju par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu" 2.1.punkts noteic, ka dzīvojamās telpu īres līgumā izīrētājs ar īrnieku vienojas, par kuriem pakalpojumiem īrnieks norēķinās patstāvīgi un par kuriem – ar izīrētāja starpniecību.

Lietā nav strīda, ka izīrētājs /pers. E/ un /pers.F/kā īrnieks noslēguši rakstveida īres līgumu.

Ministru kabineta 2008.gada 16.decembra noteikumu Nr.1048 "Dabasgāzes piegādes un lietošanas noteikumu" 12.punkts paredz, lai ar sistēmas operatoru norēķinātos par piegādāto un saņemto dabasgāzi, visu lietotāju dabasgāzes apgādes sistēmas aprīko ar norēķinu uzskaites mēraparātiem vai dabasgāzes patēriņa skaitītājiem.

Ministru kabineta 2008.gada 16.decembra noteikumu Nr.1048 "Dabasgāzes piegādes un lietošanas noteikumu" 36.5.punkts noteic, ka atbildētājam ir pienākums līgumā noteiktajā kārtībā reģistrēt datus par izlietotās dabasgāzes daudzumu un ziņot sistēmas operatoram, kā arī izdarīt maksājumus līgumā noteiktajos termiņos un apmērā.

Saskaņā Ministru kabineta 2008.gada 16.decembra noteikumu Nr.1048 „Dabasgāzes piegādes un lietošanas noteikumi" 46.punktu par saņemto dabasgāzi lietotājs norēķinās saskaņā ar līgumu un sistēmas operatora apstiprināto norēķinu kārtību. Norēķinu kārtībā paredz, kā lietotājs nolasa norēķinu uzskaites mēraparāta un dabasgāzes patēriņa skaitītāja rādījumus un paziņo tos sistēmas operatoram. Norēķinu kārtību, kā arī grozījumus tajā sistēmas operators ne vēlāk kā 30 dienas pirms tās spēkā stāšanās publicē laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" un savā mājaslapā internetā.

Lietā nav strīda, ka dzīvokļa izīrētājs /pers. E/ vienojušies ar /pers.F/, ka samaksu par gāzi īrnieks veiks patstāvīgi.

Saskaņā ar lietas materiāliem pievienoto parāda aprēķinu atbildētājs nav veicis maksājumus, līdz ar to neapmaksātais pamatparāds sastāda Ls 390,95 laika periodā no 2008.gada 30.septembra līdz 2011.gada 25.maijam.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpamato savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpamato savu iebildumu pamatotība.

Atbildētājs /pers. F/ nav iesniedzis pierādījumus par to, ka parāda summu viņš būtu samaksājusi. Bez tam atbildētājs /pers.F/nav arī apstrīdējis ne parāda esamību, ne prasītājas norādīto parāda apmēru.

Ievērojot teikto tiesa atzīst, ka ir pierādīta saistību neizpildīšana par dabasgāzes piegādi objektā, saistību neizpilde no atbildētāja /pers.F/ puses un prasībā norādītā parāda esamība, tādēļ no atbildētāja prasītājas labā piedzenams pamatparāds par izlietoto dabasgāzi Ls 390,95 apmērā.

Savukārt, ņemot vērā, ka tiesa konstatējusi, ka likums minētajā gadījumā neparedz solidāru atbildību, pārējā daļā prasību pret atbildētājiem /pers. E/ un /pers. D/ uzskata par noraidāmu.

Prasītājs lūdz piedzīt nokavējuma procentus Ls 59,04 apmērā.

Civillikuma 1753.pants nosaka, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2008.gada 16.decembra noteikumu Nr.1048 „Dabasgāzes piegādes un lietošanas noteikumi" 65.punktu par katru veicamā maksājuma kavējuma dienu lietotājs maksā sistēmas operatoram nokavējuma procentus- 0,15 % dienā no nesamaksātās summas.

Lietā nav strīda, ka atbildētājs pieļāvis maksājuma kavējumu par izlietoto dabasgāzi, līdz ar to tiesa secina, ka prasītāja pamatoti aprēķinājusi nokavējuma procentus Ls 59,04 apmērā, kas 0,15% no kavētās maksājuma kopsummas par katru nokavējuma dienu, saskaņā ar Ministru kabineta 2008.gada 16.decembra noteikumu Nr.1048 „Dabasgāzes piegādes un lietošanas noteikumi" 65.punktu. Nokavējuma procenti aprēķināti par laiku no 2008.gada 30.septembra līdz 2011.gada 25.maijam.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst par apmierināmu prasību daļā par nokavējuma procentu Ls 59,04 apmērā piedziņu no atbildētāja /pers.F/.

Prasītāja lūdz atzīt tiesības saņemt likumiskos 6 procentus gadā no pamatparāda par laika periodu no sprieduma taisīšanas dienas līdz sprieduma izpildei.

Saskaņā ar Civillikuma 1754.pantu procentiem vienmēr ir nepieciešams galvenais parāds. Savukārt 1762.pants nosaka, ka pienākums maksāt procentus izbeidzas pilnīgi ar galvenās saistības izbeigšanos (..).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu, tiesa atzīst par pamatotu prasītājas lūgumu noteikt prasītājai tiesības saņemt likumiskos 6% gadā par aizdevuma izmantošanu no pamatparāda summas par laika periodu no sprieduma taisīšanas dienas līdz sprieduma izpildei.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa nosaka, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Tādējādi no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami tiesas izdevumi: nomaksātā valsts nodeva 67,50 apmērā, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 7,70 apmērā un ar sludinājuma teksta sagatavošanu un publicēšanu laikrakstā „Latvijas Vēstnesis" saistītie izdevumi Ls 13,00 (lietas lapa 75) un Ls 11,00 (lietas lapa 99) un Ls 1,21 (lietas lapa 68) apmērā

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu no atbildētāja /pers.F/valsts labā piedzenami nenomaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 11,83 (lietas lapa 2).

Civilprocesa likuma 204.[1] pants nosaka, ka,taisot spriedumu par naudas summu un tiesas izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 41.panta pirmo daļu., 96., 97., 193., 195., 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda:

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers.F/, /personas kods/, par labu AS „Latvijas Gāze", reģistrācijas Nr.40003000642, parāda pamatsummu Ls 390,95 un nokavējuma procentus Ls 59,04 apmērā, valsts nodevu Ls 67,50, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 7,70, kā arī ar sludinājuma teksta sagatavošanu un ievietošanu laikrakstā „Latvijas Vēstnesis" saistītos izdevumus Ls 25,21 apmērā, kopā Ls 550,40 (pieci simti piecdesmit lati un 40 santīmi).

Prasību daļā par solidāru parāda piedziņu no atbildētājas /pers. E/ un atbildētājas /pers. D/ **noraidīt.**

Atzīt AS „Latvijas Gāze", reģistrācijas Nr. 40003000642, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. F/, /personas kods/, 6 (sešus) procentus gadā no parāda pamatsummas.

Piedzīt no /pers. F/, /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 11,83 apmērā, samaksu veicot sekojošā kontā:

Saņēmējs: Tiesu administrācija, konts LV51TREL2190458019000, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā arī dati lietas identificēšanai (atbildētāja vārds un uzvārds).

Sprieduma labprātīgai izpildei noteikt termiņu- 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās. Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par tiesas izdevumu - ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņu valsts labā, maksājumu apliecinošu dokumentu iesniegt Rīgas rajona tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentā, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Ja spriedums sastādīts pēc noteiktā datuma, sprieduma pārsūdzēšanas termiņu skaita no sprieduma faktiskās sastādīšanas dienas 2014.gada 3.janvāra.

Pilns tiesas spriedums sastādīts 2014.gada 3.janvārī.

Tiesnese I.Bāliņa